ΤΙΤΟΥ

Ἀλήθης ὁ λόγος. Ὅτε δὲ χρηστότης καὶ φιλ-
ανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ,
οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἃ ἐποιή-
σαμεν ἡμεῖς. Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἔσω-
σεν ἡμᾶς. Διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ
ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου. Ὃ ἐξέχεεν
ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος
ἡμῶν. Ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι
κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα
ζωῆς αἰωνίου. Πιστὸς ὁ λόγος καὶ περὶ τού-
των βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι
ἵνα φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προΐστασθαι
οἱ πεπιστευκότες θεῷ. Ταῦτά ἐστιν
καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις.
Μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ λογομαχίας καὶ
ἔριδας καὶ μαχὰς νομικὰς παραιτοῦ
εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ ματαιοι.
Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευ-
τέραν νουθεσίαν παραιτοῦ εἰδὼς ὅτι
ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει
ὢν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν
πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικὸν
σπουδάσον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν